

Flygtningenævnet stadfæstede i januar 2013 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Iran. Indrejst i 2012.

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk azari og shia-musli fra Teheran i Iran. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer, men har deltaget i enkelte demonstrationer i forbindelse med valget i 2009.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Iran frygter myndighedernes overgreb, fordi han har solgt parabolantener sammen med en ven. Ansøgeren og venen blev, efter at de i en periode havde foretaget salg, anholdt og tilbageholdt i fire dage på politistationen. De blev i den forbindelse truet og udsat for psykisk pres. Efter løsladelsen fortsatte ansøgeren salget. Da han en dag skulle installere en antenne hos en kunde, opsøgte myndighederne ham, men han blev advaret, og det lykkedes ham at flygte. Ansøgeren har efter sin indrejse i Danmark fra sin familie fået tilsendt to tilsigelser til retten samt en dom afsagt over ham in absentia, hvorefter han blandt andet er idømt otte års fængsel. Ansøgeren er endvidere efter sin indrejse i Danmark konverteret til kristendommen og har forevist en dåbserklæring dateret [...] december 2012 fra [kirke A] i København.

Flygtningenævnet kan ikke lægge ansøgerens forklaring til grund. Nævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren først under sin forklaring hos den beskikkede advokat og i Flygtningenævnet har oplyst, at han efter sin tilbageholdelse hos politiet på ny fik problemer med myndighederne. Ansøgeren har således i asylansøgningsskemaet og under forklaringen for Udlændingestyrelsen oplyst, at han og venen efter tilbageholdelsen ikke havde problemer med myndighederne før ansøgerens udrejse. Ansøgeren har endvidere på en række punkter forklaret udbyggende og divergerende under asylsagsbehandlingen. Han har således i asylansøgningsskemaet og under forklaringen for Udlændingestyrelsen oplyst, at han selv udrejste legalt af Iran på et ægte pas, hvorimod han for Flygtningenævnet har forklaret, at en vens ven i løbet af en periode på fem måneder skaffede ham et pas og i øvrigt var den, der hjalp ansøgeren ud af Iran.

For så vidt angår ansøgerens konversion til kristendommen bemærker Flygtningenævnet, at konversion først er gjort gældende som asylgrundlag i forbindelse med sagens behandling i nævnet. Ifølge dåbserklæringen fra [kirke A] er konversionen sket en måned inden sagens behandling i Flygtningenævnet. Ansøgeren har under Flygtningenævnet forklaret, at han ikke i en længere periode forud for konversionen havde gjort sig overvejelser herom, men at en ven på hans bosted inspirerede ham til konversionen, hvorefter denne skete umiddelbart herefter. Ansøgeren har ikke under forklaringen for Flygtningenævnet tilnærmelsesvist kunnet redegøre for kristne højtider eller andre basale oplysninger om kristendommen bortset fra at den vigtigste person er Jesus. Nævnet finder herefter ikke, at der er tale om en reel konversion, og da det ifølge ansøgerens forklaring alene er hans ven samt muligvis et par andre personer i Danmark, der har kendskab til konversionen, finder Flygtningenævnet ikke, at denne kan udgøre et asylgrundlag.

Flygtningenævnet finder derfor ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være i risiko for konkret og individuel forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1. Ansøgeren findes heller ikke at have sandsynliggjort at være i reel risiko for umenneskelig behandling eller andre forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet finder på ovenstående baggrund ikke anledning til at udsætte sagens behandling på en ægthedsvurdering af de dokumenter, som ansøgeren har fået tilsendt fra sin familie i Iran.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Flygtningenævnet afslog at genoptage sagen i november 2014.

Flygtningenævnet udtalte:

”For så vidt angår det anførte om ansøgerens oprindelige asylmotiv skal nævnet bemærke, at nævnet fortsat ikke kan lægge ansøgerens forklaring til grund. De med genoptagelsesansøgningen fremsendte dokumenter kan ikke føre til en ændret vurdering. Flygtningenævnet skal herved henvise til det ovenfor anførte [gengivelse af Flygtningenævnets begrundelse og resultat i afgørelse af [...] januar 2013] vedrørende vurderingen af klagerens troværdighed og tilsidesættelse af klagerens forklaring vedrørende hans konflikt forud for udrejsen af Iran. Da nævnet således ikke kan lægge til grund, at klageren havde problemer med de iranske myndigheder op til sin udrejse af Iran, kan det heller ikke lægges til grund, at han skulle være blevet retsforfulgt i den anledning.

Flygtningenævnet skal i øvrigt bemærke, at klageren allerede i forbindelse med nævnsmødet den [...] januar 2013 fremlagde tre dokumenter, der fremstod som to tilsigelser og en dom afsagt over ham in absentia, hvorefter han angiveligt blandt andet var blevet idømt otte års fængsel for salget af parabolantennener. Klageren oplyste i den forbindelse, at hans forældre havde modtaget de pågældende dokumenter forud for hans udrejse i november 2011, uden at han vidste det. Den seneste fremlæggelse af en ny dom vedrørende samme forhold, som angiver at skulle være afsagt over 1½ år efter den på nævnsmødet fremlagte dom, er således i modstrid med klagerens oplysning på nævnsmødet om, at han allerede skulle være blevet dømt in absentia for det pågældende forhold forud for sin udrejse. Hertil kommer, at den udmålte straf for det samme forhold ifølge den senest fremlagte dom er fem års fængsel og en bøde, mens han for et andet forhold om fund af blandt andet pornografi, som han ikke tidligere har omtalt, skulle være blevet idømt et års fængsel, 74 piskeslag og en bøde. Endelig angiver dokumentet at være blevet forkyndt den [...] juli 2013, men ansøgeren har først fremlagt dokumentet i forbindelse med fremsendelse af klagen til FN's Menneskerettighedskomité næsten et år senere, den [...] juli 2014, uden at han er fremkommet med en forklaring herpå.

Den med genoptagelsesansøgningen fremsendte dom fremstår således som konstrueret til lejligheden. Hertil kommer, at forfalskede dokumenter, herunder domme og andre retsdokumenter, ifølge de foreliggende baggrundsoplysninger er udbredte og nemme at skaffe i Iran. Der kan blandt andet henvises til Udenrigsministeriets notat vedrørende forfalskede og falske dokumenter fra Iran, udgivet den 2. september 2013 (Flygtningenævnets baggrundsmateriale vedrørende Iran, bilag 536). Flygtningenævnet finder på ovenstående baggrund ikke anledning til at søge det fremlagte dokument ægthedsvurderet.

Nævnet kan fortsat heller ikke lægge til grund, at ansøgeren reelt er konverteret fra islam til kristendommen og som følge heraf risikerer asylbegrundende forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1. Flygtningenævnet skal herved henvise til sin afgørelse af [...] januar 2013.

Ansøgeren har efter Flygtningenævnets afgørelse udbygget sine oplysninger vedrørende sin konversion yderligere. Det fremgår således af klagen til FN's Menneskerettighedskomité af 4. juli 2014 og af genoptagelsesansøgningen til Flygtningenævnet, at ansøgeren har oplyst, at han hadede islam, selv da han boede i Iran, men at det i Iran var meget svært at lære mere om kristendommen,

da det kunne blive fatalt. Han holdt sine tanker for sig selv, men søgte efter en tro, der kunne give ham det, som islam ikke kunne. Ansøgeren indrejste i Danmark i januar 2012 og har oplyst, at han deltog i den første gudstjeneste 5 måneder efter sin ankomst – det vil sige i juni 2012 – efter et møde med en iransk konvertit, [A], som introducerede ham for kristendommen og kirken. Ansøgeren har oplyst, at han ikke gik i kirke de første måneder efter indrejsen, idet han havde svært ved at kommunikere med folk, der talte dansk, og ikke vidste, hvor kirken lå. Ansøgeren har oplyst, at han en uge efter mødet med [A] begyndte at deltage regelmæssigt i gudstjenester og kristendomsundervisning i [kirke B] i København. Ansøgeren har videre oplyst, at hans dåb fandt sted den [...] december 2012 efter en 4 måneders proces med bibelundervisning – det vil sige fra medio august 2012 og frem – hos diverse præster, herunder en præst fra [kirke B].

Flygtningenævnet skal bemærke, at dette ikke er i overensstemmelse med ansøgerens forklaringer til Rigspolitiets asylregistreringsrapport, asylansøgningsskemaet, samtalen med Udlændingestyrelsen eller den beskikkede advokats indlæg. Det er ikke engang i overensstemmelse med ansøgerens egen forklaring om sin konversion på nævnsmødet, idet ansøgeren her forklarede, at han fik interesse for kristendommen ca. to måneder forud for nævnsmødet, og at hvis han havde kendt til kristendommen, var han konverteret for længst.

Ansøgeren har til understøttelse af, at han skulle have haft interesse for kristendommen siden sin indrejse i januar 2012 og skulle have begyndt at deltage regelmæssigt i gudstjenester og kristendomsundervisning i Apostelkirken fem måneder efter indrejsen, det vil sige i juni 2012, henvist til den til genoptagelsesansøgningen vedlagte udtalelse fra præst [navn på præst] fra [kirke B] af [...] juli 2014.

Ansøgeren har endvidere som forklaring på, hvorfor han ikke nævnte sin interesse for kristendommen under asylsamtalen med Udlændingestyrelsen henvist til, at han ikke havde særligt meget kendskab til kristendommen på daværende tidspunkt eller dokumenter, der beviste interessen. Han frygtede således, at de danske myndigheder ville anse hans interesse som en løgn.

Flygtningenævnet skal i den anledning bemærke, at det fremgår af den indhentede udtalelse fra præst [navn på præst], at præsten kan bekræfte, at ansøgeren har været en del af fællesskabet i [kirke B] i omkring et halvt år fra ca. maj til november 2013 [fremhævet her].

Præstens udtalelse bekræfter således heller ikke ansøgerens oplysninger i klagen, hvorefter han skulle have begyndt at deltage regelmæssigt i gudstjenester og kristendomsundervisning i [kirke B] fem måneder efter sin indrejse, det vil sige et helt år forinden, eller at han skulle have deltaget i en 4 måneders proces med bibelundervisning forud for sin dåb den [...] december 2012.

Der er derfor ingen holdepunkter for at antage, at ansøgeren – i strid med sin egen forklaring på nævnsmødet den [...] januar 2013 og i strid med præstens udtalelse – skulle have fattet interesse for kristendommen og være begyndt at deltage regelmæssigt i gudstjenester og kristendomsundervisning i forsommeren 2012, hvorfor dette må antages at være årsagen til, at han ikke forklarede herom til samtalen med Udlændingestyrelsen i august 2012 og ikke at han ikke havde særligt meget kendskab til kristendommen på daværende tidspunkt eller dokumenter, der beviste interessen, hvorfor han frygtede, at de danske myndigheder ville anse hans interesse som en løgn. I øvrigt bemærkes, at ansøgerens manglende kendskab til kristendommen ikke afholdt ham fra at forklare herom på nævnsmødet den [...] januar 2013, hvor han ikke tilnærmelsesvist kunne redegøre for kristne højtider eller andre basale oplysninger om kristendommen bortset fra at den vigtigste person er Jesus.

Der er heller ingen holdepunkter for at antage, at ansøgeren – i strid med sin egen forklaring på nævnsmødet og i strid med præstens udtalelse – skulle have deltaget i en 4 måneders proces med bibelundervisning forud for sin dåb den [...] december 2012.

Ansøgerens oplysninger i genoptagelsesansøgningen er således ikke korrekte, og det kan ikke lægges til grund, at ansøgeren overhovedet har befattet sig med kristendommen på et tidligere tidspunkt end det, der er lagt til grund i nævnets afgørelse af [...] januar 2013.

Ansøgerens efterfølgende aktiviteter kan ikke føre til en ændret vurdering af autenciteten af ansøgerens konversion, og Flygtningenævnet finder det herefter, på baggrund af ansøgerens forklaringer, det tidsmæssige forløb og sagens omstændigheder i øvrigt, ikke sandsynliggjort, at ansøgerens konversion til kristendommen var eller er reel.

For så vidt angår vurderingen af, om ansøgeren som følge af de pågældende aktiviteter er blevet således profileret i forhold til de iranske myndigheder, at han på den baggrund kan antages at risikere overgreb omfattet af udlændingelovens § 7 ved en tilbagevenden til Iran, bemærkes, at ansøgeren har oplyst, at da han blev døbt, lagde han billeder op på Facebook af dåbsceremonien uden at tænke nærmere over konsekvenserne. Han har herved henvist til, at han var lykkelig over dåben og ville dele dette øjeblik med sine venner. Ifølge ansøgerens oplysninger har han efterfølgende modtaget hademails fra personer, som kaldte ham for vantrø og truede ham, ligesom hans familie – som i øvrigt støtter hans beslutning om at konvertere – har oplevet chikane og har modtaget trusler fra de iranske myndigheder om, at klageren vil blive slået ihjel ved en tilbagevenden til Iran.

Ansøgeren har sammen med genoptagelsesansøgningen til Flygtningenævnet fremsendt billeder af sine Facebook-aktiviteter.

Flygtningenævnet finder ikke, at ansøgeren med sine nye oplysninger om Facebook-opdateringer har sandsynliggjort, at han skulle være blevet eksponeret over for de iranske myndigheder og at han derfor ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være i risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7.

Flygtningenævnet skal hertil for det første bemærke, at det er bemærkelsesværdigt, at de i forbindelse med genoptagelsesansøgningen fremlagte udskrifter, som angiveligt er billeder af klagerens Facebook-aktiviteter, ikke viser ansøgerens dåb, som ellers er de Facebook-opdateringer, som ansøgeren har henvist til, men mere generelle kristne budskaber. Derimod viser udskrifterne, at alle de pågældende opdateringer af ansøgerens Facebook-profil er foretaget indenfor den sidste halve time forud for printet af billedet. Flygtningenævnet finder på den baggrund – sammenholdt med sagens omstændigheder og vurderingen af ansøgerens troværdighed i øvrigt – at det må lægges til grund, at Facebook-opdateringerne er foretaget netop med henblik på en umiddelbart efterfølgende udprintning af siderne til brug for ansøgerens asylsag.

For det andet skal Flygtningenævnet bemærke, at ansøgerens oplysninger med hensyn til de angivelige reaktioner overfor ham selv og familiemedlemmer er helt udokumenterede.

Flygtningenævnet skal for det tredje bemærke, at nævnet i sin afgørelse af [...] januar 2013 lagde vægt på, at det ifølge ansøgerens forklaring alene var hans ven samt muligvis et par andre personer i Danmark, der havde kendskab til konversionen, hvorfor denne ikke fandtes at kunne udgøre et asylmotiv. Ansøgeren blev ifølge det fremlagte dåbsbevis døbt den [...] december 2012, men oplyste ikke i forbindelse med nævnsmødet en måned senere den [...] januar 2013, at han i

forbindelse med sin dåb skulle have lagt billeder heraf ud på Facebook. I genoptagelsesansøgningen fremstår det imidlertid som om disse opdateringer er foretaget i umiddelbar forlængelse af ansøgerens dåb, jf. hans henvisning til, at han var lykkelig over dåben og ville dele dette øjeblik med sine venner, hvorfor han da han blev døbt lagde billeder op på Facebook af dåbsceremonien uden at tænke nærmere over konsekvenserne. Såfremt der derfor efter Flygtningenævnets stadfæstelse af Udlændingestyrelsens afslag på asyl måtte være blevet lagt billeder af ansøgerens dåb ud på hans Facebook-profil, hvilket som nævnt ovenfor fortsat ikke er dokumenteret, må nævnet lægge til grund, at dette er gjort med henblik på at skaffe ansøgeren et asylmotiv. Nævnet kan imidlertid ikke lægge til grund, at ansøgeren af den grund skulle være kommet i de iranske myndigheders søgelys, idet han fremstår som fuldstændig uprofileret i Iran, hvorfor hans oplysninger om negative reaktioner på opdateringerne må tilsidesættes som utroværdige.

I den forbindelse henvises endvidere Udlændingestyrelsens rapport, Update on the Situation for Christian Converts in Iran. Report from the Danish Immigration Service's fact-finding mission to Istanbul and Ankara, Turkey and London, United Kingdom, 25 March to 2 April 2014 and 10 April to 11 April 2014, udgivet i juni 2014 (bilag 570), hvoraf det fremgår, at Facebook ikke overvåges systematisk, og at en masse mennesker bruger Facebook uden at være bekymrede for en potential overvågning. Den eneste måde hvorpå myndighederne kan kontrollere aktiviteter på Facebook er, hvis den enkelte ansøger har en ven, som er agent for myndighederne.

De med genoptagelsesansøgningen fremsendte dokumenter, der fremstår som tilsigelser til at møde i retten, ifølge det ene dokument i anledning af, at ansøgeren skulle have konverteret fra islam, kan således ikke føre til en ændret vurdering. Dokumenterne fremstår således henset til deres karakter og fremkomsttidspunkt sammenholdt med sagens omstændigheder i øvrigt som konstruerede til lejligheden. Hertil kommer, at forfalskede dokumenter – herunder tilsigelser – som anført ovenfor ifølge de foreliggende baggrundsoplysninger er udbredte og nemme at skaffe i Iran. Flygtningenævnet finder på ovenstående baggrund ikke anledning til at søge de fremlagte dokumenter ægthedsvurderet.

Hvad angår ansøgerens henvisning til, at han skulle have deltaget i 3 demonstrationer foran den iranske ambassade i København, bemærker Flygtningenævnet, at klageren ikke findes at have sandsynliggjort, at han som følge heraf er kommet i de iranske myndigheders søgelys.

For så vidt angår den ene samling, som der er fremlagt fotografier fra, skal Flygtningenævnet henvise til, at ansøgerens navn ikke fremgår af det materiale, de deltagende personer fremviser. Endvidere viser fotografierne ikke en igangværende demonstration foran den iranske ambassade med ansøgeren som deltager, men derimod en iscenesat opstilling, hvor ansøgeren poserer for fotografen med de materialer, som indgår i demonstrationen, og fotografierne fremstår således som taget med det formål at fremvise ansøgeren tydeligt med de forskellige materialer i hænderne. Endelig er fotografierne ikke taget foran den iranske ambassade, Svanemøllevej 48, 2100 København Ø, men langs haven til ejendommen [...], 2100 København Ø, som er beliggende godt 100 meter fra ambassaden og rundt om et hjørne, således at lokaliteten ikke kan ses fra ambassaden. Ansøgeren har i øvrigt ikke oplyst om tidspunktet for demonstrationen og for så vidt angår de øvrige demonstrationer, han oplyser at skulle have deltaget i, foreligger der ingen yderligere oplysninger eller dokumentation.”